

Æbeltoft, men derimod ikke den mindre skønne, men mere huslige Lea fra Ringkøbing. Men jeg tror, det vil gaa ham ligesom Jacob, han kommer til at tage Lea, hvis han overhovedet vil lege med, ellers vil ingen lege med ham. I det hele taget kan jeg sige efter nogen Erfaring, at skal man lave Alliance, maa man tage den, som den er, og saa maa man tage dem alle med, det er bedst at undgaa Alliance, derfor glæder jeg mig over, at vi for vort Vedkommende undgaar den, men vil de Herrer have Alliance i Fremtiden, vil jeg raade dem til at tage den paa samme Maade som Rebekka ved Brønden, da hun sagde: Jeg vil ikke blot trække Vand op til dig, men ogsaa til dine Kameler.

Axel Møller: Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) talte noget om, hvad Blade kan nedlade sig til. Jeg kan ikke tage Ordet efter det ærede Medlem uden at udtale min dybe Beklagelse af de Skriverier, det ærede Medlems Blad i Esbjerg i denne Tid har indeholdt, og hvorved det ærede Medlem bevidst eller ubevidst kommer til at falde sine Landsmænd i Ryggen og gaa Tysklands Ærinde. Det store Flertal i Folket er sikkert enigt om, at naar Afgørelsen nu stunder til, bør danske Mænd staa sammen og yde deres Landsmænd, der kæmper den haarde Kamp dernede, al den Støtte, de formaar.

Et af de vigtigste og mest brændende Spørgsmaal i Øjeblikket er jo Valutaspørgsmaalet. Det glædede mig at høre de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det glædede mig at høre, at han mente, de vestindiske Millioner her kunde finde en passende Anvendelse; det vil jeg i høj Grad slutte mig til. At Genforeningslaanet, de 145 Mill. Kr., paa ingen Maade vil strække til, er ganske givet. Naar man hører eller læser Diskussionerne om Valutaspørgsmaalet, forekommer det mig, at man ofte ser to Ting sammenblandet: det Tab, som Sønderjyderne vil kunne komme til at lide ved selve Grænseflytningen, og det Tab, som de allerede har lidt gennem de 5 Krigsaar. Hvad nu det førstnævnte Tab angaar, synes jeg, at vi herhjemme maa være enige om, at dette Tab saa vidt muligt bør erstattes fuldt ud. Ingen af de Folk, som stemmer sig til Danmark, det være sig danske eller tyske Statsborgere, bør, saa vidt det staar til os, lide Tab ved selve Grænseflytningen. I Øjeblikket er Forholdet imidlertid

det, at den tyske Marks Købeevne er betydeligt større indenfor end udenfor Tysklands Grænse. For nogle faa Dage siden holdt Direktør Sandberg fra Norges Bank et Foredrag i Christianias Handelskammer og udtalte der følgende: Den Dag i Dag ligger den tyske Marks Købeevne i Tyskland langt over dens Købeevne i Udlandet. Dette er noget, vi i høj Grad maa lægge Mærke til, thi man kan ikke godt forlange, at Følgerne af Grænseflytningen skal blive, at Sønderjyderne kun kan købe et betydeligt ringere Kvantum Varer for deres Mark, end de kan, saa længe de befinder sig indenfor det tyske Riges Grænser. Dette bør vi se at komme bort fra, og derfor vil det ikke være tilstrækkeligt at byde Sønderjyderne Dagens Kurs, thi det vil betyde, at deres Penge faar en ringere Købeevne, end de har nu. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, det Tab, der allerede er lidt gennem de lange Krigsaar, kan man ikke stille sig paa det Standpunkt, at man siger, at det vil vi erstatte fuldt ud. Vi ser ganske vist, at Frankrig overfor Elsass-Lothringen har stillet sig paa det storladne Standpunkt, at de indfri Marken til Pari og søger at erstatte hele det Tab, som deres Landsmænd har lidt under Krigen. Saa langt mener jeg ikke, vi kan gaa herhjemme, saaledes som vore finansielle Forhold er, og saa langt mener jeg heller ikke, Sønderjyderne tænker sig, vi skal kunne gaa, men jeg synes, at man ikke kan sige, at det er finansielt uoverkommeligt for Danmark at bære en Del af det Tab, Sønderjyderne har lidt gennem de 5 Krigsaar, thi hvis det er finansielt overkommeligt for et Par Hundrede Tusinde Sønderjyder alene at bære dette Tab, hvorledes skulde det da være finansielt uoverkommeligt for tre Millioner Danske at bære en Del af det samme Tab. Selvfølgelig kan vi ikke efter de Oplysninger, der foreligger fra det nedsatte Udvalg, vente os, at man lige straks faar fastslaaet i alle Detailler, hvorledes Valutaordningen skal være, men det forekommer mig, at vi bør gøre een Ting, og det er: uden Opsættelse, i god Tid før Afstemningen, at offentliggøre for Sønderjyderne, hvilken Grundsætning vi agter at følge ved Ordningen af Valutaspørgsmaalet. Thi er der noget, som Tyskerne agiterer paa og søger at vinde Stemmer paa, og som de kan have Udsigt til at vinde Stemmer paa dernede, er det Valutaspørgsmaalet.

Naar vi nu faar Sønderjylland tilbage, kan vi takke de Principper, som ligger til